

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2015
7. volební období

190.

USNESENÍ
výboru pro evropské záležitosti
z 38. schůze
ze dne 14. října 2015

k návrhu rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie, Řecka a Maďarska /kód dokumentu 11844/15, KOM(2015) 451 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí informace náměstkyně ministra vnitra Mgr. Moniky Pálkové, MPA, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Kristýny Zeliénkové a Marka Černocho a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel

Kristýna Zeliénková v. r.
zpravodajka

Marek Černocho v. r.
zpravodaj

Ondřej Benešík v. r.
předseda

Návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie, Řecka a Maďarska

**KOM(2015) 451 v konečném znění, kód Rady 11844/15
Interinstitucionální spis 2015/0209/NLE**

- **Právní základ:**
Článek 78 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
14. 9. 2015
- **Datum projednání ve VEZ:**
24. 9. 2015 (1. kolo)
- **Procedura:**
Nelegislativní postup.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 5. 10. 2015, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 9. 10. 2015 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh nepodléhá hodnocení z hlediska slučitelnosti s principem subsidiarity v rámci mechanismu předběžného varování (mechanismus přijímání žlutých a oranžových karet) – jedná se o nelegislativní akt.
- **Odůvodnění a předmět:**

Předložený návrh je součástí druhého legislativního balíčku předloženého v reakci na aktuální migrační krizi v Evropě. Oba balíčky byly Komisí přijaty na základě *Evropského programu pro migraci*¹, který Komise představila 12. května 2015 jakožto plán jejích iniciativ v oblasti migrace na následujících pět let. Program je rozčleněn do tří základních částí, přičemž první z nich se věnuje okamžitému řešení aktuální nepříznivé situace ve Středomoří, zatímco ostatní dvě části obsahují spíše dlouhodobější strategická opatření směřující k účinnému řízení migrace do budoucna. Pokud jde o bezprostřední reakci, Komise zde navrhla některé konkrétní kroky ze strany EU, jenž by podle ní mohly pomoci zastavit či zmírnit průběh a důsledky stávající migrační krize (v té době ještě především ve vztahu k jihoevropským státům). Z těchto návrhů následně vzešel první soubor opatření z 27. května 2015. Jeho součástí byl i návrh na zavedení *dočasného mechanismu na přerozdělení 40 000 běženců*, kteří se nacházejí na jižní vnější hranici (konkrétně na území Řecka a Itálie).²

¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropský program pro migraci (KOM(2015) 240 v konečném znění).

² Návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (KOM(2015) 286 v konečném znění).

Ruku v ruce s ním pak bylo vydáno doporučení Komise, na základě kterého členské státy měly kromě žadatelů o azyl z Řecka a Itálie navíc **dobrovolně na své území přesídlit 20 000 osob, které se nachází ve třetích zemích a potřebují mezinárodní ochranu.**³ Každému členskému státu pak byly na základě distribučního klíče obsaženého v přílohách těchto dokumentů určeny konkrétní počty osob, jež by měl tímto způsobem přijmout. První ze zmíněných dokumentů byl Radou EU schválen 14. září 2015, přičemž bylo rozhodnuto o tom, že jeho provádění bude probíhat na dobrovolném základě.⁴ Česká republika zároveň deklarovala, že prostřednictvím tohoto mechanismu dobrovolně přijme **1 100 osob** (oproti původně navrhovaným 1 328). Pokud jde o druhý dokument, vzhledem k jeho nezávazné podobě (jedná se pouze o doporučení Komise) nebyl tento návrh předmětem tak rozsáhlých diskusí a vesměs všechny členské státy vyjádřily ochotu se do navrženého programu zapojit. Česká republika v návaznosti na to deklarovala ochotu přesídlit ze třetích zemí v příštích dvou letech **400 osob** (oproti původně navrhovaným 525).

Na výše popsaná opatření (souhrnně označovaná též jako „*návrhy o kvótách*“) pak Komise navázala předložením dalšího návrhu kvót, který byl jako součást druhého legislativního balíčku představen 9. září 2015. Návrh upravoval další **dočasný mechanismus na přerozdělení běženců v rámci EU**, tentokrát nejen z území Itálie a Řecka, ale i Maďarska, které v posledních týdnech rovněž čelilo enormnímu náporu migrantů. Relokační mechanismus se měl nyní týkat celkem **120 000 osob**, které žádají v EU o azyl. Jeho základem byl opět čl. 78 odst. 3 SFEU, podle kterého lze podobný mechanismus aktivovat v případě, že se jeden nebo více členských států ocitnou ve stavu nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí. O takovém kroku podle tohoto ustanovení rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou po konzultaci s Evropským parlamentem.

O uvedeném návrhu již bylo na úrovni EU rozhodnuto, a to na zasedání Rady JHA dne 22. září 2015.⁵ Evropský parlament pak k němu vydal své stanovisko 17. září 2015.⁶ Následující text proto odráží již jeho schválenou podobu.⁷

- **Obsah a dopad:**

Princip relokací spočívá v přemístění některých žadatelů o mezinárodní ochranu z členských států, které by v souladu s dublinským nařízením⁸ byly jinak příslušné k vyřízení jejich žádosti, do ostatních členských států, které namísto nich v souladu se zásadou solidarity povedou s těmito osobami azylové řízení. Důvodem tohoto postupu je přetíženost azylových systémů příslušných států, které nejsou schopny zvládat zvýšený nápor migrantů. Jak již bylo zmíněno výše, druhý relokační mechanismus se měl původně týkat **Itálie, Řecka** a nově i **Maďarska**. Maďarsko však k tomuto návrhu následně uvedlo, že v současné době příliv běženců zvládá a nechce být tudíž do relokací zahrnuto. Důvodem tohoto kroku je mimo jiné jeho striktně odmítavý postoj

³ Doporučení Komise ze dne 8. 6. 2015 k Evropskému programu znovusídlování (C(2015) 3560 v konečném znění).

⁴ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka. Dostupné [ZDE](#).

⁵ Schválený text rozhodnutí v anglickém jazyce je k dispozici [ZDE](#).

⁶ Text usnesení ze 17. 9. 2015 v anglickém jazyce k dispozici [ZDE](#).

⁷ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států.

ke kvótám, ale i fakt, že se na území Maďarska podle jeho zástupců aktuálně ani nenachází dostatečný počet běženců, kteří by mohli být do tohoto mechanismu zapojeni. Relokace by se tedy nově měly vztahovat **pouze na Itálii a Řecko** a operativně pak na ostatní členské státy, které budou tento typ pomoci potřebovat (v části, která se měla původně týkat Maďarska).

I nadále zůstává zachováno celkové číslo 120 000 žadatelů o azyl, kteří mají být **v následujících dvou letech** přemístěni, přičemž **15 600** připadá na Itálii a **50 400** na Řecko. Zbýlých **54 000** připadalo na Maďarsko. Schválená podoba rozhodnutí Rady počítá s tím, že by tento počet byl později opět rozdělen mezi Itálii a Řecko podle toho, jak se bude vyvíjet situace v těchto zemích, případně by mohl připadnout na jiný členský stát, který by se do budoucna nacházel ve stavu nouze. O zbylém počtu by mělo být podle schválené podoby rozhodnutí Rady konkrétněji rozhodnuto za rok od jeho vstupu v platnost. Pokud jde o **66 000** žadatelů o azyl z Itálie a Řecka, příloha rozhodnutí Rady stanoví distribuční klíč, na základě kterého by měly být tyto osoby rozděleny mezi jednotlivé členské státy. Z tohoto klíče by se mělo následně vycházet i při rozdělení zbylých 54 000 osob. Na Českou republiku by podle něj mělo prozatím připadat **376** žadatelů z Itálie a **1 215** žadatelů z Řecka. **Celkem tedy Česká republika na základě tohoto rozhodnutí prozatím přijme 1 591 osob.** Původní návrh počítal se souhrnným počtem 2 978 osob. Zbýlý počet osob tak bude součástí druhé vlny, kdy se bude rozhodovat o tom, ze kterého členského státu budou relokovány a v jakém poměru (v rámci rozhodování o zbylých 54 000). Komise při určení konkrétních počtů vycházela ze stejného postupu, jako použila v případě výpočtu prvních kvót na relokaci žadatelů o azyl z území Řecka a Itálie schválených 14. září 2015 (viz výše), tj. velikost populace daného členského státu v roce 2014 (váha 40 %), výše jeho celkového HDP za rok 2013 (váha 40 %), průměrný počet spontánních žádostí o azyl a znovuusídlených osob na 1 milion obyvatel v období let 2010 – 2014 (váha 10 %) a míra nezaměstnanosti v roce 2014 (váha 10 %). Původní výpočty se mírně liší od schválené podoby rozhodnutí Rady, protože v návrhu Komise počítala se zapojením 22 členských států (s výjimkou Velké Británie, Irsko, Dánska a třech dotčených zemí, z nichž mělo být relokováno, tj. Itálie, Řecka a Maďarska). Vzhledem k tomu, že Maďarsko vypadlo z výčtu zemí, z nichž by měli být žadatelé o azyl přemísťováni, přiřadilo se naopak k zemím, vůči nimž budou kvóty namířeny, a tím došlo k celkové změně původních výpočtů (původně mělo na Českou republiku připadat 387 osob z Itálie, 1251 osob z Řecka a 1340 z Maďarska). Nyní se tedy kvóty budou týkat **23 členských států. Irsko** však rovněž vyjádřilo svůj záměr se na relokacích dobrovolně podílet. S jeho účastí počítá i text schváleného rozhodnutí Rady v čl. 4 odst. 4, kde je uvedeno, že pokud se Velká Británie či Irsko rozhodnou relokačního mechanismu účastnit, budou kvóty přiměřeně ve vztahu k této skutečnosti upraveny.⁹ Velice pravděpodobná je rovněž účast **Dánska**, které deklarovalo, že dobrovolně přijme 1 000 žadatelů o azyl.¹⁰ Možná je také dobrovolná účast některých států mimo EU, které jsou součástí schengenského prostoru. Jejich zapojení předpokládá čl. 11 schváleného rozhodnutí Rady, a to na základě dvoustranných ujednání. Ochotu podílet se na relokacích již dříve vyjádřilo například **Švýcarsko**, které se hodlá zapojit do dobrovolného mechanismu odsouhlaseného 14. září 2015 ohledně 40 000 žadatelů o azyl z Itálie a Řecka a pravděpodobně i do relokací schválených nyní. Kromě něj deklarovalo svou účast také **Norsko**. Konečné počty žadatelů o azyl, které musí členské státy na základě schváleného relokačního mechanismu přijmout, se tak ještě budou měnit (ČR tak pravděpodobně bude muset přijmout méně běženců, než bylo původně předpokládáno).

⁹ Velká Británie se podle všeho do mechanismu zapojit nehodlá.

¹⁰ Tento krok však musí být schválen dánským parlamentem (prozatím se tak nestalo).

Návrh rozhodnutí Rady předpokládá, že by se mělo jednat především o osoby pocházející ze *Sýrie, Iráku a Eritreje*. Na každou takto přijatou osobu by pak měly členské státy obdržet příspěvek ve výši **6 000 EUR¹¹**, přičemž Itálie a Řecko zároveň obdrží **500 EUR** za každou přemístěnou osobu. Peníze poputují z Azylového, migračního a integračního fondu, jehož prostředky budou ze strany Komise za tímto účelem navýšeny.

Rozhodnutí Rady upravuje rovněž *postup v situacích, kdy by se členský stát z nějakého závažného důvodu nemohl relokačního mechanismu účastnit*. Do tří měsíců od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost má takový členský stát možnost ve výjimečném případě oznámit Radě a Komisi, že dočasně není schopen žadatele o azyl přijímat. Tento krok může učinit maximálně ve vztahu k 30 % osob, které na něj na základě kvót připadají. Komise může v takové situaci navrhnout prodloužení lhůty k jejich relokaci až o 12 měsíců (obecně se předpokládá lhůta dvou let). O tomto návrhu pak bude eventuálně rozhodovat Rada.

Pokud jde o *proceduru, jak by mělo k realizaci relokačního mechanismu dojít*, každý členský stát by měl určit své kontaktní místo a nahlásit jej EASO¹², který by měl v celém procesu plnit funkci podpůrného a koordinačního orgánu. Prostřednictvím těchto kontaktních míst pak budou členské státy minimálně každé tři měsíce oznamovat počty osob, které jsou schopny aktuálně relokovat na své území. Na základě těchto informací by pak Řecko a Itálie měly s pomocí EASO a styčných úředníků¹³ z jednotlivých členských států určit jednotlivé žadatele, kteří by mohli být přemístěni do těchto zemí.¹⁴ Přednost budou mít v souladu s čl. 21 a 22 směrnice 2013/33/EU¹⁵ zranitelní žadatelé, tj. zejména nezletilé osoby, zdravotně postižené osoby, starší osoby, těhotné ženy, osamělí rodiče s nezletilými dětmi, oběti obchodování s lidmi, osoby trpící závažnou chorobou, osoby s duševní poruchou či osoby, které byly podrobeny mučení, znásilnění nebo jiným formám hrubého psychického, fyzického nebo sexuálního násilí. Zároveň bude třeba přihlížet k nejlepším zájmům dítěte a principu zachování jednoty rodiny (rodinní příslušníci by měli být relováni do téhož členského státu), a to i následně na straně přijímajícího státu.

Informace o vybraných žadatelích a další relevantní údaje pak budou oznámeny kontaktním místům dotčených členských států. Členské státy následně budou muset vyjádřit souhlas s relokací vybraných osob. V návaznosti na něj pak Itálie či Řecko přijmou rozhodnutí o relokaci určených žadatelů do konkrétního členského státu, o němž žadatele písemně vyrozumí.

Rozhodnutí Rady uvádí důvody, pro které bude moci členský stát relokaci konkrétního žadatele odmítnout. Podle čl. 5 odst. 7 rozhodnutí Rady by tak mohl učinit pouze v případě, že budou existovat přiměřené důvody pro to domnívat se, že daná osoba může představovat hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, případně budou existovat vážné důvody pro odmítnutí priznání statusu uprchlíka podle čl. 12

¹¹ V souladu s čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES.

¹² Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu: <https://easo.europa.eu/>.

¹³ O jejich jmenování do Itálie a Řecka členské státy rozhodnou z vlastní iniciativy.

¹⁴ Nezbytnou podmínkou bude sejmutí jejich otisků prstů a uložení v systému Eurodac.

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu.

směrnice 2011/95/EU¹⁶, nebo vyloučení nároku na priznání doplňkové ochrany podle čl. 17 téže směrnice.

Pokud jde o samotnou realizaci relokace, přesun vybraných osob by se měl uskutečnit co nejdříve od přijetí rozhodnutí o přemístění. Itálie a Řecko mají v této souvislosti povinnost předat přijímajícímu členskému státu údaje o dni a času přesunu a veškeré další relevantní informace. Podle čl. 5 odst. 10 rozhodnutí Rady by relokace měla být zrealizována nejpozději ve lhůtě 2 měsíců od doby, kdy členský stát oznámil své kapacity k přijetí určitého počtu žadatelů o azyl. Ve výjimečných případech bude možné její prodloužení o další 2 týdny. Pokud se objeví objektivní praktické komplikace na straně Itálie či Řecka, které budou realizaci relokace znemožňovat, bude možné prodloužení až o 4 týdny.¹⁷ Jestliže nebude přesun uskutečněn v uvedených lhůtách, bude za rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu i nadále odpovědná Itálie či Řecko.

Pokud se budou žadatelé o mezinárodní ochranu relokaci vyhýbat, budou z tohoto mechanismu vyloučeni. Itálie a Řecko pak bude odpovídat za jejich identifikaci, registraci a sejmutí otisků prstů, které budou evidovány v systému Eurodac. Členské státy jim za tímto účelem budou povinny poskytnout součinnost, a to především vysláním národních odborníků, kteří pomohou s prověřováním státních příslušníků třetích zemí, jenž přijíždějí na území Itálie a Řecka, včetně pomoci s jejich registrací a zaevidováním jejich žádosti o mezinárodní ochranu a jejího počátečního zpracování (prostřednictvím tzv. *hotspots*). Kromě toho budou tito odborníci nápomocni také při poskytování informací žadatelům o azyl či přípravě a organizaci návratových operací v případě těch, kteří o azyl nepožádají, případně ztratí právo na území Itálie či Řecka nadále setrvat. Jejich činnost bude koordinovat EASO, Frontex¹⁸ a další relevantní agentury EU.

Itálie a Řecko jsou pak naproti tomu povinny přijmout odpovídající opatření na jejich straně, zejména pokud jde o zvýšení kapacity, kvality a účinnosti svých azylových systémů. Za účelem realizace tohoto rozhodnutí pak Komise předloží aktualizované plány, ve kterých kromě tohoto relokačního mechanismu zohlední i dobrovolný mechanismus schválený 14. září 2015 (viz výše). Pokud by Itálie či Řecko tyto povinnosti nesplnily, může Komise realizaci relokací až na 3 měsíce pozastavit (s možností prodloužení).

Co se týče otázky, jak relokované osoby udržet na území přijímajícího členského státu, schválené rozhodnutí Rady obsahuje pouze ustanovení o tom, že jestliže osoby požívající mezinárodní ochrany (případně žadatelé o její poskytnutí) vstoupí na území jiného členského státu, aniž budou splňovat podmínky pro vstup či pobyt, a budou zachyceny, budou povinny se okamžitě vrátit (i nuceně) a členský stát relokace bude povinen je přijmout zpět (v souladu s postupy upravenými v dublinském nařízení). Preambule rozhodnutí Rady však hovoří o dalších opatřeních, která by měla napomoci zabránit sekundárním přesunům těchto osob. Řešením by podle Komise byla harmonizace podmínek přijímání žadatelů o azyl napříč členskými státy. Dále by podle ní měla být v členských státech zavedena povinnost pravidelného hlášení. Přijímající členský stát by jim pak měl poskytovat pouze věcná plnění (ubytování, stravu a ošacení) a nikoli finanční prostředky, které by jim mohly usnadnit nedovolený

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

¹⁷ Prodloužení bude záviset na dohodě mezi Itálií či Řeckem na jedné straně a přijímajícím členským státem na straně druhé.

¹⁸ Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích: <http://frontex.europa.eu/>.

přesun do jiných členských států. V průběhu posuzování žádosti o mezinárodní ochranu by jim pak neměl být vydáván cestovní doklad.

Schválený text je v této podobě pro členské státy závazný. K realizaci uvedeného mechanismu by mělo být přistoupeno v nejbližších dnech či týdnech, jakmile budou připraveny podmínky pro praktickou aplikaci všech uvedených opatření. Do konce listopadu 2015 by měly být za tímto účelem v Řecku a Itálii zřízeny výše zmíněné hotspoty. Itálie a Řecko již také předložily plány dle požadavků Komise. Řada otázek ohledně praktického uplatňování tohoto mechanismu však nadále zůstává nevyjasněna.

Dopad na státní rozpočet a právní řád ČR:

Rozhodnutí Rady je přímo použitelné, a proto nebude mít žádný dopad na právní řád ČR. Jeho realizace bude možná na základě zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Co se týče dopadu na státní rozpočet, Česká republika sice obdrží finanční příspěvek ve výši 6 000 EUR za každou relokovanou osobu, tato dotace však pravděpodobně nepokryje veškeré náklady spojené s tímto procesem (administrativní náklady, zřízení ubytovacích kapacit, zajištění bezpečnosti v jejich blízkosti, náklady v sociální oblasti atd.).

- **Stanovisko vlády ČR:**

Vláda ČR s obsahem návrhu nesouhlasila a ministr vnitra na Radě JHA dne 22. září 2015 hlasoval proti jeho přijetí. ČR se vymezila zejména proti metodě rozdělení určeného počtu osob formou povinných a fixních kvót vypočtených na základě určitého klíče (prosazovala dobrovolné příspěvky na rozdělení celkového počtu osob). Návrh rovněž považuje za ukvapený vzhledem k tomu, že ještě ani nebyly zahájeny relokace podle prvního dočasného mechanismu (40 000 osob z Itálie a Řecka) a není tudíž jisté, zda vůbec bude toto řešení funkční. V této souvislosti mu vláda ČR vytýkala také celou řadu neúplností a nejasností, například to, jak budou žadatelé o azyl přesouváni do konkrétního členského státu, pokud tam sami nebudou chtít jít.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

O návrhu již bylo na úrovni EU rozhodnuto, a to na zasedání Rady JHA dne 22. září 2015. Evropský parlament pak k němu vydal své stanovisko 17. září 2015 (viz výše). Vzhledem k tomu, že se jedná o nelegislativní akt, nebyl souhlas Rady podmíněn uplynutím osmitýdenní lhůty, v níž mají národní parlamenty možnost se k návrhům Komise vyjádřit z hlediska jejich souladu s principem subsidiarity (v rámci mechanismu předběžného varování).

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. n e s o u h l a s í s návrhem rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie, Řecka a Maďarska (KOM(2015) 451 v konečném znění), a zvláště pak s jeho přijetím v podobě rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka;

2. nadále **důrazně odmítá** přidělování jakýchkoli kvót na povinné přerozdělování běženců v rámci EU, ať již v této podobě, či dokonce v podobě navrhovaného trvalého relokačního mechanismu;
3. tato opatření **považuje** za neefektivní a **opakovaně zdůrazňuje**, že nejsou řešením aktuální migrační krize;
4. **upozorňuje** zároveň na řadu doposud nevyjasněných otázek, co se týče praktické realizace relokací, zejména pokud jde o sekundární přesuny relokovaných osob, ale i faktický průběh jejich přemísťování do cílových zemí;
5. **žádá vládu ČR**, aby při realizaci obou schválených dočasných relokačních mechanismů trvala na svých preferencích ohledně osob, které budou do ČR relokovány, a s maximální pečlivostí dbala na to, aby mezi přijímanými osobami nebyli jedinci, kteří by mohli pro občany ČR představovat bezpečnostní či jiné riziko;
6. **žádá vládu ČR**, aby pravidelně informovala o průběhu provádění relokací jak výbor pro evropské záležitosti, tak i podvýbor pro migraci a azylovou politiku;
7. **pověřuje** předsedu výboru pro evropské záležitosti, aby o obsahu tohoto usnesení informoval předsedu Evropské komise.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel

Kristýna Zelienková v. r.
zpravodajka

Marek Černoch v. r.
zpravodaj

Ondřej Benešík v. r.
předseda